

Ο ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΟΣ

Δὲν ὑπάρχει ἀνὴρ μεγαλουργὸς τοῦ ὁποίου τὰ μεγαλουργήματα νὰ μὴ ἐνεπνεύσθησαν ὑπὸ κάποιας γυναίκας. Ἄν ἐξετάσῃ τις καλὰ ὁσάκις ἀκούει περὶ μεγαλουργοῦ τινὸς ἀνδρός, θὰ ἀνακαλύψῃ εἰς κάποιαν ἀφανῆ γωνίαν τὴν ἐμπνεύστειαν. Αὐτὸ τὸ λέγει ὁλόκληρος ἡ ἱστορία. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ζωὴ δὲν συνίσταται ἀπὸ διηνεκῆ μεγαλουργίαν. Ὁ μεγαλουργὸς μεγαλουργεῖ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. Λί στιγμαὶ κατὰ τὰς ὁποίας μεγαλουργεῖ εἶνε ἐξαιρετικά. Κατὰ τὰς ἄλλας στιγμὰς ὅλας εἶνε κοινὸς ἄνθρωπος. Εἰς πλείστας μάλιστα στιγμὰς εἶνε ἄμοιρος μεγαλείου, ἴσως δὲ καὶ ἐντελῶς, ἴσως καὶ παράλογος. Ἐκτὸς τῶν στιγμῶν τοῦ μεγαλείου, εὐρίσκεται εἰς τὸν αὐτὸν παρονομαστὴν μὲ οἰανδὴποτε ἄλλην ἀτελεῆ ἀνθρωπίνην φύσιν. Καὶ δὲν τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἀπαλλαχθῆ ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἶνε εὐπροσήγορος, κό-

σμιος, σιγῶν ὅταν πρέπη, ὁμιλῶν ὅταν πρέπη. Διὰ νὰ διαβιοῖ ὡς κοινωνικὸς ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην, ὄχι νὰ εἶνε εὐρυῆς, οὔτε τερπνός, ἀλλὰ ἔχει ἀνάγκην νὰ κατέχη τὴν τέχνην τοῦ νὰ ὑπηρετῆ.

Ὁ μεγαλουργὸς πάντοτε ἐξαρτῆται ἀπὸ μίαν γυναῖκα. Ἔχει ἀνάγκην γυναικὸς πρὸς τὴν ὁποίαν νὰ εἶνε ἀνεπιφύλακτος καὶ ἡ ὁποία νὰ τὸν ἐννοῆ καὶ νὰ τὸν ἐκτιμᾷ ἔστω καὶ ὅταν λέγῃ ἢ πράττῃ μωρίας. Εἴμεθα ὅλοι μαθητευόμενοι, καὶ ἔχομεν ὅλοι ἀνάγκην νὰ παίζωμεν κάποτε.

Ὁ μεγαλουργὸς ἀνὴρ ἔχει ἀνάγκην συζύγου ἡ ὁποία διανοητικῶς νὰ εὐρίσκειται εἰς τηλεφωνικὸν σύνδεσμον μετ' αὐτοῦ—νὰ εἶνε πάντοτε παρούσα οὕτως εἰπεῖν εἰς τὸ τηλεφώνον καὶ νὰ ἀνταποκρίνεται ἅμα ἀκούῃ τὸν κῶδωνα.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

Πολύτιμον βιβλίον ἐξεδόθη ἀγγλιστὶ τελευταίως περὶ φυτῶν καὶ ἀνθέων. Νὰ τὸ ἴδῃ ἀπλῶς οἰοσδὴποτε ἐραστὴς τῶν ἀνθέων ἀρκεῖ διὰ νὰ ποθῆσῃ νὰ τὸ ἀποκτήσῃ. Μόνον αἱ φωτογραφίαι αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τοὺς δύο τόμους τοῦ συγγράμματος καθιστοῦν αὐτὸ θησαυρόν. Ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου εἶνε νὰ μνήσῃ τὸν ἀναγνώστην εἰς τὰ ζωντανὰ γεγονότα τοῦ φυτικού κόσμου. Ἀναμφιβόλως ἡ Βοτανικὴ ὅταν τὴν σπουδάζῃ τις προσηκόντως εἶνε ἡ γοητευτικωτέρα τῶν ἐπιστημῶν. Ὑπολογίζεται ὅτι διακόσμιαι χιλιάδες χωριστὰ εἶδη φυτῶν ἔχουν ἐξακριβωθεῖ. περιγραφεῖ

καὶ βαπτισθεῖ δι' ἰδίου ὀνόματος ἕκαστον. Διὰ τοῦ βιβλίου τούτου ὁ ἀναγνώστης μαθαίνει ὅτι ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἔχει ἔξεις, συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας καὶ ἰδιώματα ὅπως κάθε ζῶον. Τὰ φυτὰ προστατεύουν ἑαυτὰ κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ περιβάλλοντος, νυμφεύονται καὶ δὴ ἀντιλαμβάνονται. Καθόσον πολιτίζεται ὁ ἄνθρωπος γίνεται φιλανθέστερος. Κατὰ συνέπειαν τὸ ἐν λόγῳ σύγγραμμα ἀποβαίνει πολὺτιμον ἀπόκτημα. Ὁ τίτλος του εἶνε *Hutchinson's Popular Botany*, εἰς δύο τόμους καὶ ἡ τιμὴ ἀμφοτέρων 8 σελήνια.

Η ΥΓΕΙΑ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

Τὸ κλειδί τῆς ὑγείας ἐν καιρῷ χειμῶνος εἶνε ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος. Ἄμὰ ἡ κυκλοφορία διατηρεῖται ταχεῖα διὰ ἀσκήσεως δὲν ἔχει τις ἀνάγκη νὰ φοβῆται κρυολογήματα. Ἐὰν νὰ διαμένη τις εἰς θερμὰ δωμάτια εἶνε ἀρνησις τῆς ἀσκήσεως καὶ ἐναντίον τῆς ταχείας κυκλοφορίας τοῦ αἵματος. Ὁ φόβος τοῦ κρυολογήματος εἶνε σημεῖον βραδείας κυκλοφορίας. Ὁ ἐγκέφαλος ἐμπνέει ἀροβίαν ἅμὰ ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος εἰς τὸν ἐγκέφαλον εἶνε δραστηρία. Ὡστε φροντίζοντες νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν κυκλοφορίαν διὰ τῆς ἀσκήσεως ὄχι μόνον ἀποσοβοῦμεν τὰ κρυολογήματα ἀλλὰ καθιστῶμεν καὶ τὸν νοῦν μας ἀδρόν.

Σπουδαῖον στοιχεῖον τῆς ἀσκήσεως εἶνε ἡ ἀνατροφή τοῦ δέρματος ὥστε νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς λειτουργίας τὰς ὁποίας ἔχασε διὰ τῆς καθιστικῆς ζωῆς καὶ τοῦ περιορισμοῦ εἰς καφρνεῖα ἢ κλειστὰ δωμάτια. Ἐν χλιαρὸν λουτρὸν κάθε πρωτὶ καὶ δραστηρία προστριβὴ

τοῦ σώματος διὰ τῶν χειρῶν εἶνε σπουδαία ἀνατροφή τοῦ δέρματος. Μετὰ τὴν προστριβὴν διάφοροι γυμναστικαὶ κινήσεις τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν προτοῦ ἐνδυθῆς καὶ ταχὺς περίπατος ἀφοῦ ἐνδυθῆς εἶνε τὸ πολυτιμώτερον τονικὸν καὶ προφυλακτικὸν κατὰ τῶν κρυολογημάτων.

Εἰς τὴν ταχεῖαν κυκλοφορίαν συντελεῖ σπουδαίως καὶ ἡ ἀποφυγὴ τῆς πολυραγίας. Ἀνακάλυψε τί εἶδους φαγητὸν συμβιβάζεται μετὰ τὴν κρῆσιν σου, ἀπόκτησον δὲ τὴν ἔξιν νὰ μασσᾷς πολλὴν ὥραν τὸ φαγητὸν. Ἀπόφυγε τὸ καφρνεῖον καὶ κλειστὰ δωμάτια καὶ τὰς θερμάστρας, φέρε ὅσον τὸ δυνατόν ὀλίγα καὶ ἐλαφρὰ φορέματα, δόσε τὴν δέουσαν ἀνατροφήν εἰς τὸ δέρμα σου, ἐκτέλει παραγωγικὴν τινα ἐργασίαν, καλλιέργει φαιδρότητα, ἐγκατάλειψον τὰ παράπονα, τὰς ἐπικρίσεις καὶ τὰς παρεξηγήσεις. Αὐτὰ εἶνε αἱ πολυτιμώτεραι ἐντολαὶ τῆς ὑγείας καὶ τῆς μακροβιότητος.

Τὸ ἄρθρον μας περὶ σαπρίας τοῦ πολιτισμοῦ, ἐν σελίδι 3 εἶχεν ἤδη τυπωθεῖ διὰν ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ Οὐάλλας, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τὸ τροποποιήσωμεν. Αἱ σκέψεις τὰς ὁποίας ὁ μέγας ἀνὴρ ἐκφράζει διὰ τῆς Ἰερεῦνης, εἶνε ἴσως αἱ τελευταῖαι ἐξαγγελλόμεναι εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἀποτελοῦν ὄντως εὐαγγέλιον κηρυσσόμενον ὑπὸ τοῦ ἐνδόξου σοφοῦ τοῦ ἀνακαλύψαντος τὸν νόμον τῆς ἐξελίξεως ὀλόκληρον εἰκο-

σαεῖαν πρὶν ἢ ὁ Δάρβιν διατυπώσει τὰς θεωρίας του. Εἶνε ἤδη γνωστὸν δτι ὁ Δάρβιν μαθὼν τὰς προδ' αὐτοῦ ἐρεῦνας τοῦ Οὐάλλας ἠρνήθη νὰ προσέλθῃ αὐτὸς ὡς πρῶτος καὶ τὸ ἔπραξε μόνον τῇ ἐπιμόνῳ ἐπιθυμίᾳ τοῦ Οὐάλλας μεθ' οὗ ἔκιοτε συνέπραξαν ἀμφότεροι. Εἰς προσεχὲς τεύχος θὰ δημοσιεύσωμεν ἄρθρον μεγάλης σπουδαιότητος περὶ τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσεν ὁ Οὐάλλας κατὰ τὸν μακρὸν αὐτοῦ βίον.

Ο ΘΥΜΟΣ

“Όλοι οί επιστήμονες σήμεραν παραδέχονται ότι ο θυμός υπονομεύει τήν υγείαν περισσότερον παρά οιαδήποτε άλλη αίτια. Και ὁμως οί περισσότεροι ὀξύθυμοι τὸ θεωροῦν καύχημα ὅτι ἔχουν τήν ἕξιν νά θυμόνουν. Μάλιστα νομίζουν ὅτι διὰ τοῦ θυμοῦ μεταιόνουν πᾶσαν ἀντίδρασιν. Ἀλλά δέν τοὺς ἐπέρχεται ποτέ εἰς τὸν νοῦν τῶν ὅτι ἡ τοιοῦτου εἴδους νίκη τῶν εἶνε ἐξευτελισμός τῶν. Νίκη διὰ τρομοκρατίας δέν εἶνε νίκη. Οὐσία τῆς νίκης εἶνε ἡ ἄρσις τῶν ἐμποδίων διὰ τῆς εἰρήνης, ὄχι ὁμως εἰρήνης ἀναγκαστικῆς, εἰρήνης ἐπιτυγχανομένης διὰ πολέμου, διὰ τρόμου, ἢ κατὰ χάριν. Συμβαίνει πολλάκις νά ὑπείκωμεν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ὀξύθυμου κατὰ χάριν, μόνον καὶ μόνον διότι εἶναι ἀγαπητὸν πρόσωπον, ἀδελφός, πατήρ, σύζυγος, μήτηρ, ἀδελφὴ κ.λ.π. Αὐτὴ εἶνε κατὰ χάριν εἰρήνη ἢ ὅποια εἶνε ἐξευτελισμός τοῦ ἀγαπητοῦ προσώπου τὸ ὅποῖον τὴν ἐπέτυχε διὰ τοῦ θυμοῦ του. Ἡ ἀγάπη μας ὑπὲρ αὐτοῦ μᾶς κάμνει νά μὴ ἡμποροῦμεν νά ὑπορέρωμεν νά πε-

ριπίπτῃ εἰς θυμὸν ὁ ὁποῖος εἶνε τόσο ἐπικίνδυνος εἰς τὴν υγείαν του. Κατὰ συνέπειαν ἐνδίδομεν κατὰ χάριν. Κάθε ἐκρηξις θυμοῦ ἐλαττώνει τὴν ζωτικότητα τοῦ θυμόνοντος καὶ χαλαρόνει τὸ κράτος του ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματός του. Κατ’ ἀρχάς ἐν ὧρα θυμοῦ λέγομεν πᾶν ὅ,τι ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν μας. Προϊόντος τοῦ χρόνου ἐξασθενομένου τοῦ νοῦ, ἔνεκα τῆς ἕξεως ταύτης, λέγομεν ἀπλῶς ὅ,τι ἐπέρχεται εἰς τὸ στόμα μας, τοῦ νοῦ μὴ λειτουργοῦντος πλέον. Ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη τῆς σπατάλης, ἡ σπατάλη τῆς νευρικῆς ζωτικότητος εἶνε τὸ χείριστον. Καὶ ὁ θυμός, αὐτοῦ τοῦ εἴδους τῆς σπατάλης εἶνε αἷτιος. Σπαταλωμένης τῆς νευρικῆς ζωτικότητος, ποικίλα νοσήματα λαμβάνουν κατοχὴν τοῦ ὀργανισμοῦ, μὲ τὸν καιρὸν δὲ τὸ εὐειδέστερον πρόσωπον καθίσταται δυσειδές. Ὅλα δὲ αὐτὰ διατί; Δι’ ἀφορίας τῶν ὀποίων τὴν μηδαμινότητα ἐάν καλῶς ἀντελαμβανόμεθα θὰ μᾶς ἦτο πολὺ εὐκόλον νά καταστείλωμεν τὸν θυμὸν μας.

«Ὅπως οἱ ἄλλοι πράττουν οὕτω καὶ ἐγὼ θὰ πράξω. Τὰ ὄνειρα τῆς νεότητός μου τὰ παραιτῶ. Λυποῦμαι διὰ τοῦτο, ἀλλὰ πρέπει νά ἐξασφαλισθῶ, νά ὠφελῆθῶ καὶ νά εὐδοκιμήσω· οἱ δὲ ρωμαντικοὶ πόθοι, αἱ γενναῖαι ἰδέαι, καὶ τὰ μεγαλοφυεῖα σχέδια ἃς περιμένουν ἄλλους καιροὺς καταλληλοτέρους». Ἐὰν εἴπῃς τοῦτο, ὁ ἐντός σου ἄνθρωπος ἐξατμίζεται. Ἐὰν σκεφθῇς

καὶ τὸν αὐτὸν τὸν τρόπον ἢ καλλονὴ τῆς τέχνης, τῆς ποιήσεως, καὶ τῆς ἐπιστήμης μαραίνεται, ὡς ἐμαρῆνθη πλέον ἢ ἅπαξ ἐν ταῖς καρδίαις χιλιάδων χιλιάδων ἀνθρώπων. Ἐμερσον

Ἔσο κόσμος, ἀδιάφορον μικρὸς ἢ μέγας. Πάραγε, δημιουργεῖ δσωδῆποτε ὀλίγον. Ἔσο κόσμος, ἄλλως ἔσει χάος.

Ο ΙΑΠΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΘΗ

Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ἰαπῶνων τὰ δένδρα τὰ ἀνθίζοντα τὴν ἀνοιξιν δὲν εἶνε ἀπλῶς θέαμα τέρπον ὅπως τὸ ἀντιλαμβανόμεθα ἡμεῖς. Οἱ ἰάπωνες τὸ ἀντιλαμβάνονται ὡς θρατοποίησιν τῆς γηθοσύνης τῆς ζωῆς, ἀκριβῶς ὅπως ἡ μουσικὴ θεωρεῖται ἀκουστικοποίησις τῆς γηθοσύνης τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἀνθισμός τῶν δένδρων διὰ τοὺς ἰάπωνας ἔχει ἔννοιαν, εἶνε γλῶσσα διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἰάπων ἐννοεῖ τὴν φύσιν, ἀκριβῶς ὅπως ἡμεῖς προσπαθοῦμεν νὰ τὴν ἐννοήσωμεν δι' ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης.

Ἡ ἀντίληψις αὕτη τοῦ ἰάπωνος εἶνε ἀποτέλεσμα μακρῆς γνωριμίας μετὰ τὴν φύσιν καὶ μακρῆς τέρψεως εἰς τὰ κάλλη της. Τὸ δένδρον ὁμιλεῖ εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ κάλλους του ὅπως ὁ Μότσαρτ ὁμιλεῖ εἰς τὸν ἀνεπτυγμένον Εὐρωπαῖον διὰ τῆς μουσικῆς του. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἦθος μας τὸ νὰ ἐννοήσωμεν αὐτὴν τὴν γλῶσσα. Ἡ συναίσθησις τοῦ κάλλους δὲν μεταδίδεται διανοητικῶς. Εἶνε ἠθικαὶ πεποιθήσεις τὰς ὁποίας παραδεχόμεθα ὄχι διότι ἐπαί-

σθημεν περὶ αὐτῶν διανοητικῶς ἀλλὰ διότι ἡ πεῖρα αὐτῶν ἠθικῶς μᾶς ἔχει διαθέσει εὐμενῶς ὑπὲρ τοῦ κύρους των. Τὸ νὰ ἀντιλαμβάνεται τις καὶ ἐκτιμᾷ τὸ κάλλος εἶνε ἀρετὴ ἀκριβῶς ὅπως ὁ ἐνάρετος βίος εἶνε καλαισθητικὴ ἀπόλαυσις. Οὔτε ἡ ἀρετὴ οὔτε ἡ ἀπόλαυσις εἶνε δυνατὴ ἀνευ ἀριλοκερδείας τοῦ νοῦ. Ὅπως αἱ ἀρεταὶ χάνουν τὸ νόημά των ὅταν τὰς μετρώμεν μετὰ τὸ μέτρον τοῦ κέρδους ἢ τῆς ζημίας, τοιοῦτοτρόπως δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀντιληφθῶμεν καὶ ἀπολαύσωμεν κάλλος ἐκτὸς ἐὰν πρῶτον λησμονήσωμεν τὰς ἀτομικὰς ἡμῶν μερίμνας καὶ τὰ προσωπικὰ μας συμφέροντα. Ὁ Εὐρωπαῖος δὲν δύναται νὰ ἀντιληφθῇ τὸ κάλλος τῆς φύσεως καθ' ὃν τρόπον τὸ ἀντιλαμβάνεται ὁ ἰάπων διότι στερεῖται τὴν παιδικὴν ἀριλοκερδεῖαν τοῦ ἰάπωνος. Ὁ Εὐρωπαῖος ἀγαπᾷ τὰ ἀνθὼς κοσμήματα ἀλλ' ὁ ἰάπων ἐνωτίζεται τῶν ἀνθέων ὡς λαλούντων πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ θαυμασίου κάλλους τῆς φύσεως.

Ὁ βίος εἶνε πρόοδος, χρησιμοποίησέ τον, σιερρόν ἀκλόνητον σκοπὸν ἐπὶ τὰ πρόσω θέτων.

Ὁ βίος εἶνε πρόοδος, ἐρεῦνησον ποῦ τείνει, πρὶν ἢ ταχὺς ὁ ἥλιος εἰς τὰς δυσμὰς του κλίνη.

Μὴ θέλῃς ἄλλος ἀντὶ σοῦ τὸ σὸν νὰ ἐκτελέσῃ. Μὴ σιέργ' ἐκ μόχθων ἀδελφοῦ ἡμέρας ἐν ἀνέσει.

Τὸ δρᾶν εἶνε οὐράνιον καὶ δέξαι το ὡς δῶρον καὶ ὡς ἐκάσις σου χαρᾶς

προτειαγμένον ὄρον.

Ὁ εὐρισκόμενος ἐν τῇ πλάνῃ εἶνε πάντοτε δαυιλῆς εἰς λόγους. Ἡ πλάνη αἰείποτε εἶνε λάλος.

Ὅχι τί ἐφρόνουν οἱ πατέρες μου, τί ἐπίστευον, τί ἔπραττον. Τί ἐγὼ χρῆ νὰ φρονῶ, νὰ πιστεύω, νὰ πράττω.

Σφάλλει ὁ ἐκλαμβάνων τὸν ὀρίζοντα τέρμα τοῦ κόσμου· σφάλλει ὁ πιστεύων δι' ἡ πᾶσα ἀπεκαλύφθη ἀλήθεια.

ΕΣΟ ΗΛΙΟΣ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΩΝ ΓΥΘΟΣΥΝΗΝ

Δέν ἀμφιβάλλω ὅτι ἐπιθυμεῖς νὰ μεταβῆς εἰς τὸν Παράδεισον ἡμέραν τινα, ὑποτιθεμένου ὅτι θὰ ὑπάρχῃς ὡς εἶνε πολὺ πιθανόν ὅτι θὰ ὑπάρχῃς, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν σου. Ἴσκέφθης ποτέ ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃς εἰσιτήριο βασιζόμενον ἐπὶ τῶν ἀναγκάων προσόντων διὰ νὰ ἀποτελῆς μέλος τῆς κοινωνίας τοῦ Παραδείσου; Ἴσκέφθης ποτέ ὅτι εἶναι ἀνάγκη ἀπὸ τώρα νὰ φροντίσῃς ν' ἀποκτήσῃς τὰ προσόντα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ σοῦ ἐξασφαλίσθῃ τὸ εἰσιτήριο; Ἴσκέφθης ποτέ ὅτι διὰ ν' ἀποκτήσῃς τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα εἶνε ἀπαραίτητος ἡ κοινωνικὴ μεταμόρφωσις καθόσον ὑπὸ τὰς παρούσας κοινωνικὰς συνθήκας πᾶσα δράσις ἀντιστρατεύεται εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀπαιτούμενων προσόντων; Βλέπεις λοιπὸν πόσον ζωτικὸν συμφέρον σου εἶνε τὸ νὰ συντελῆς διὰ πάσης προσπάθειας εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν. Εἶνε ὁμως ἀνάγκη μὲ ὅλας τὰς ἀντιστρατευομένας κοινωνικὰς συνθήκας νὰ γυμνάξῃσαι εἰς τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, κανονίζων ὀλόκληρον τὴν διαγωγὴν σου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγάπης, τῆς συγγνώμης, τῆς ἀφιλοκερδείας, τῆς αὐτοκρατήσεως, τῆς εἰρήνης, τῆς γηθοσύνης, τῆς ἐκτιμῆσεως, τῆς ἀδελφότητος, τῆς ἀποχῆς ἀπὸ ἐπικρίσεων, παραπόνων καὶ παρεξηγήσεων. Καταλαμβάνεις ὅτι ἐὰν ἀποκτήσῃς ἕξιν εἰς τὰ ἀντίθετα αὐτῶν τῶν προσόντων, οὔτε εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν συντελεῖς οὔτε εἰσιτήρια διὰ τὸν Παράδεισον θὰ ἐπιτύχῃς;

Ἄλλὰ ἀπλούστατα ὀλίγον κατ' ὀλίγον κατασκευάζεις ἀερόπλοιον πρὸς ἀτομικὴν σου χρῆσιν, τὸ ὁποῖον θὰ σὲ φέρῃ κατ' εὐθεΐαν εἰς σφαιράς καθ' ὀλοκληρίαν ἀντιθέτους τοῦ Παραδείσου. Πιθανόν ὁμως νὰ μοῦ εἰπῆς: «Δέν τὰ πιστεύω αὐτά. Δέν σκοτίζομαι διὰ Παράδεισον. Μετὰ θάνατον δέν εἶνε τίποτε».

Ἴστω, πάλιν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ παραδεχθῆς ὅτι ἔχεις ζωτικὸν συμφέρον νὰ συντελέσῃς διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου εἰς τὸ νὰ μεταμορφωθοῦν αἱ κοινωνικαὶ συνθήκαι ὥστε νὰ ἐπικρατήσῃ δικαιοσύνη καὶ εὐημερία, ἐνόσω ἀποτελεῖς μέλος τῆς κοινωνίας. Τὶ ἀξίζουν ὅλαι σου αἱ δράσεις ἐὰν παραλείπῃς τὸ νὰ ἀποκτήσῃς ἕξεις αἱ ὁποῖαι νὰ ἐγγυῶνται εἰρήνην καὶ ἀγάπην καὶ γηθοσύνην εἰς ὅλους μετὰ τῶν ὁποίων ἔρχεσαι εἰς συνάφειαν; Εἴτε ἄγαμος εἶσαι εἴτε ἐγγαμος, εἴτε εἶσαι μέλος μικρᾶς οἰκογενείας εἴτε μέλος πολυμελοῦς οἰκογενείας, εἴτε κατοικεῖς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, εἴτε εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν, παντοῦ καὶ πάντοτε ἔχεις τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν, τὴν ὑποχρέωσιν τῆς καλωσύνης, τῆς ἀρμοῦνίας, τῆς συγγνώμης, καὶ τῆς ἐκτιμῆσεως τῶν ἀρετῶν τοῦ ἄλλου.

Ἐὰν ἔχῃς τέκνα ἡμπορεῖς νὰ τὰ διορθῶνῃς χωρὶς νὰ τὰ μέμψῃσαι καὶ τὰ ἐπιπλήτῃς. Λὶ μοιραὶ καὶ αἱ ἐπιπλήξεις καταστρέφουν τὴν δύνάμιν τῶν λόγων σου.

Ὅπωςδῆποτε καὶ ἂν διαβιοῖς ἔχε ὑπ' ὄψιν μερικὰ θεμελιώδη ἀξιώματα

τά ὅποια νὰ τὰ διαλογίζεσαι διηνεκῶς πρὸς ἀσφάλειάν σου. Γράψε τα εἰς τὴν καρδίαν σου. Πρῶτον ἐνθυμοῦ ὅτι ἕκαστος τριγύρω σου προσπαθεῖ καὶ θέλει νὰ πράττῃ τὸ ὀρθόν. Δεύτερον ἐνθυμοῦ ὅτι τὸ ἐλαττήριον τῆς διαγωγῆς παντός ἀνθρώπου εἶνε κατ' οὐσίαν συμπάθεια, γαλήνη καὶ ἁρμονία. Τρίτον ἐνθυμοῦ ὅτι τὰ σφάλματα τῶν ἄλλων δὲν αἴρονται διὰ τῆς καταδίκης

μας, αἴρονται μόνον διὰ τῆς συγγνώμης μας. Τέταρτον ἐνθυμοῦ ὅτι θὰ ἦσο μηδὲν εἰάν οἱ ἄλλοι, κακοὶ καὶ καλοί, δὲν ὑπῆρχον, διότι ὅλοι ἔχομεν ἀνάγκην ἀλλήλων. Ἐάν αὐτὰ τὰ τέσσαρα τὰ ἐνθυμῆσαι διηνεκῶς, ὁ χαρακτήρ σου θὰ γίνεταί διηνεκῶς μεγαλύτερος, ἄλλως τὸ ἀναστημά σου θὰ μείνῃ μικρόν.

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Εὐφρέστατον μηχανήμα ἐφευρέθη ἑσχάτως ὑπὸ τοῦ ἁγγλοῦ μηχανικοῦ Μπήνι, ἐτερογούν ὑποβρυχίως καὶ χορηγοῦν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα εἰς τοὺς εὐρισκομένους ἐντὸς πλοίου βυθισθέντος. Τὸ πλοῖον ἠμπορεῖ νὰ ἐβυθίσθῃ εἰς μέγα βάθος καὶ ἠμπορεῖ νὰ ἔχουν βλαφθῆ δλα τὰ διαμερίσματα.

Ἐν περιπτώσει συγκρούσεως, πάραυτα ἀναπηδᾷ αὐτομάτως τὸ μηχανήμα τοῦ κ. Μπήνι καὶ πλέει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Προσδεδεμένος εἰς τὸ μηχανήμα ὑπάρχει ἠλεκτρικὸς κώδων διὰ τὴν ἡμέραν, καὶ ἠλεκτρικὸς λαμπτήρ διὰ τὴν νύκτα. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὰ ὑποβρύχια ἀντιλαμβάνονται πάραυτα τὴν παρουσίαν τοῦ μηχανήματος. Εἰς τὸ πλοῖον ὑπάρχει ἰσχυροτάτη ἀνιλία συνδεδεμένη πρὸς βαλβίδα ὑπάρχουσαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ μηχανήματος. Ἐντὸς ἡμίσεος λεπτοῦ τῆς ὥρας ὄχι μόνον ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ εἰσδύει εἰς δλα τὰ μέρη τοῦ ὑποβρυχίου ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὑποβρύχιον ἀφαιροῦνται τὰ ὕδατα, ὥστε κατορθοῦνται ἢ ἀνύψωσις τοῦ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΟΥ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥ

Ὁ ἁγγλος ἐπισιτήμων οὐρ Ἄλμροθ Ράις εἰς μίαν ἐκ τῶν τελευταίων ἀνακοινώσεών του περὶ ἐμβολιασμοῦ καὶ σταυροφορίας κατὰ τῶν μικροβίων λέγει ὅτι σπουδαῖοι κίνδυνοι παρομαρτοῦν εἰς τοὺς ἐμβολιασμοὺς παντὸς εἶδους. Εἶπε ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ ὁ ἐμβολιάζων τὸν βαθμὸν τῆς ἀντοχῆς ἐκάστου ἐμβολιαζομένου καὶ τῆς λεπιομερείας τῆς ἰδιοσυγκρασίας του, ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἔχῃ πεφωτισμένην γνώμην ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαιτουμένην δόσιν λύμφης. Ἐάν ἡ δόσις εἶνε μικροτέρα τοῦ δέοντος, πολύτιμος χρόνος χάνεται καὶ ἡ νόσος δύναται νὰ ἐπικρατήσῃ. Ἐάν ἡ δόσις εἶνε μεγαλύτερα τοῦ δέοντος τότε ὄχι μόνον ὁ φόνος τῶν μικροβίων ἐπέρχεται ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐμβολιαζομένου. Ἄλλος κίνδυνος προέρχεται ἐκ τῆς μὴ ἐπαρκοῦς ἀκριβείας καὶ δεξιότητος διότι ἀπαιτεῖται μεγάλη τεχνικὴ γνώσις, ὑπομονὴ καὶ κρίσις τοῦ ἐμβολιάζοντος.

Φροντίζεις νὰ μὴ βλάπτῃς κανένα καὶ ὅμως ὄλους βλάπτεις μὴ φροντίζων δραστηρίως νὰ εὐεργετήσῃς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἡ Προσωματεία τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑργατικῶν Τάξεων τῆς Ἑλλάδος μᾶς ἀνακοινώνει ὅτι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαρτίου μέχρι σήμερον οἱ ἐπόμενοι ὑποσηρικταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος ἔστειλαν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΣΤΕΤ ἐρώτους διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ ἀγῶνος.

Ἐξ Ἀμερικῆς. — Γεώργιος Φλόκκος δολλάρια 2 1/2, Π. Φλόκκος 2 1/2, Χάρης Μαγουλάς 2, Γ. Στρατηγός 2, Νικ. Μιλάνος 2, Μ. Νακίτσας 5, Ἀλ. Κρίκος 5, Πέτρος Τοισίνας 5, Κώστας Ἰωάννου 4, Β. Παντίδου, 1, Ἀρ. Φωτίου 1, Ζαφείριος Βάσσης 1, Ἰωάννης Φλωρέντος 1, Ν. Ἀρώνιμος 2, Στ. Κράμαλης 1, Κώστας Πόποβιτς 1, Α. Μίλιτς 1/2, Στ. Σίμιτς 1/2, Λιοντίσιος Πεντοβέλ 5 1/2, Ἐνστ. Γεωργατοῦ 2, Ν. Ἀγιασοιτέλης 2, Ἀνδρέας Θεοδώρου 1, Σεραφεῖμ Γεωργοπούσης 5, Κ. Λεβεντάκης 1, Κ. Ρωμανίδης 1, Ἡλίας Σταυράκος 2, Ν. Πάρθιμος 1, Ἀρώνιμος 1, ΑΝΩΝΥΜΟΣ 1/2, Δημ. Γούλας 2, Γ. Κατοῆτιος 1, Δημ. Λομπρινάκης 1, Κωνστ. Ἀντωνάκος 5, Δημ. Ἀλουμανάκος 1, Ν. Δημηράκος 1, Χ. Δ. Γκιός 1, Κωνστ. Μανιάτης 1, Χαρ. Καρνάβας 3, Ἀδελφοὶ Λομπρινάκου 3, Μενέλαος Ζουμβούλης 2, Βασ. Βόλτης 1, Ἀθ. καὶ Σεραφεῖμ Χονδροῦ 2, Μιλτ. Σκοῦφος 2, Παν. Γεωργίου 1, Τριαντ. Τριανταφυλλίδης 2, Γεώργιος Βοβότου 1, Βασ. Τριανταφυλλίδης 1, Ἀριστ. Κουτσονπιᾶς 1, Ἰάκωβος Πασχάλης 5, Ἰωάννης Καζαβῆς 3, Ἀρώνιμος 1, Βιοπαλαιστής 1/2, Γεώργ. Μούρος 1, Ἄννα Πλάγγου 1/2, Ἰ.

Ε. Μιλιόλλανδ 5, Π. Τοισίνας (δεύτερον ἔμβασμα) 5, Χρήστος Κογγιλέλος 1, Χρήστος Μακροῦς 1, Σ. Σάκος 1, Παῦλος Πάλλας 1, Γ. Φροτάκης 1, Γ. Ἀντωνόπουλος 1, Α. Μακροῦς 1, Γ. Κόλλιας 1, καὶ Ἀ. Κρίκος 8.

Ἐξ Ἀγγλίας. — Χάουαρδ Ουίλλιαμς σελήνια 5, Κρίσφορδ Σμιθ 21, Αἰδ. Γ. Χ. Παίην 10, Κυρία Ουάιριν 5, Ἀ. Χ. Βάουμγαρντ 4, Βέριτα καὶ Χάρις Μαργάτροῦδ 2 1/2, Ἑρρίκος Ἐβασον 10 1/2, Λαυρέκιος Χέριν 5, Ἰουλίττα Ἐλδρεδ 3, Γ. Ι. Ἐιζονορθ 4, Σύνδεσμος τῶν Ἑργατικῶν Τάξεων τῆς Ἀγγλίας (Κλάδος Λονδίνου) 10, καὶ τὸ Ἑργατικὸν Κέντρον Βοιστόλης 20.

Ἐκ Γερμανίας. — Ὁ ἐν Βερολίνῳ Ἑλληνικὸς Ἑργατικὸς Σύνδεσμος ΕΝΩΣΙΣ φράγκα 10.

Ἐκ τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς. — Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑργατικῶν Τάξεων τῆς Τρανσβάλης φράγκα 156.

Ἐξ Αἰγύπτου. — Κωνσταντῖνος Σαραντόπουλος φράγκα 50.

Ἐξ Ἑλλάδος. — Χαράλ. Βρούζας φρ. 20. Τὸ ὅλον φράγκα 935.

Ἐυελπιστοῦμεν ὅτι κατὰ τὸ 1914 θὰ σταλοῦν ἀκόμη γενναϊότεραι ἐπιχορηγίαι διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ ἀγῶνος, τὰ ὅποια ὑπερβαίνουν τὰς 4,000 δραχμὰς τὸ ἔτος.

Οἱ ἔρανοι οὗτοι ἐμβάζονται πρὸς τὴν ἀντιπρόεδρον τοῦ ΣΤΕΤ Miss Felicia Scatcherd 14 Park Square, Regent's Park, London (Angleterre).

Ἡ ΕΡΕΥΝΑ κατὰ τὰ ἔτη 1911 καὶ 1911 ἐξεδόθη ὡς ἑβδομαδιαία τετρασέλιδος ἑφημερίς εἰς μέγα σχῆμα, εἰδικώτερον ἐργασθεῖσα κατὰ τὴν διετίαν ταύτην πρὸς ἀφύπνισιν καὶ ἐνιαίαν ὀργάνωσιν τῶν ἐργατικῶν τάξεων τῆς Ἑλλάδος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀφύπνισιν, μέχρι κάποιου βαθμοῦ ἐπέτυχεν, ἀλλὰ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνιαίαν ὀργάνωσιν, ὁ κατ' αὐτῆς πόλεμος τῆς πλουτοκρατίας ὑπῆρξε τόσον δεινός, ὥστε ὄχι μόνον μικρὰ εἶνε ἡ ἐπιτευχθεῖσα πρόοδος εἰς τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐντελῶς ἐσταμάτησεν ἐκρα-

γέντος τοῦ πολέμου τὸν χειμῶνα τοῦ 1912. Ἐὰν γίνῃ ἀνάγκη εἰς τὸ μέλλον καὶ προσέτι ἐνωθοῦν ὅλαι αἱ ἐπαναστατικαὶ δυνάμεις τῆς χώρας εἰς ἐνιαίαν προσπάθειαν, ἔστω καὶ μὲ παραλλασσοῦσας, ἀλλὰ ὁμονοοῦσας, μεθόδους ὑπὸ πνεῦμα ἐπαναστατικῆς ἀλυλεγγύης, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καταργήσεως τοῦ πλουτοκρατικοῦ καθεστώτος, καὶ πάλιν ἡ ΕΡΕΥΝΑ θὰ προσλάβῃ ἑβδομαδιαίαν ἢ καὶ ἡμερησίαν μορφήν, χωρὶς πλέον νὰ ἀνασταλῇ ἢ ἐκδοθῇ τοῦ παρόντος ὁμωνύμου περιοδικοῦ.